

5. GEREVALIDEERDE VOGELS

Het is bekend, dat in ons land de revalidatiecentra voor gewonde en zieke vogels als paddestoelen uit de grond rijzen. Het is niet iets nieuws. Al vele jaren hadden we hier en daar zo'n opvangcentrum, waar men gewonde vogels trachtte op te knappen. De laatste jaren zijn echter zéér veel mensen met dit werk begonnen.

We willen in dit artikel niet spreken over de kwaliteit van deze revalidatiecentra. Er zijn heel goede bij en slechte. Over de wenselijkheid van deze centra kan men verschillend denken. Noodzakelijk voor de vogelstand is het beslist niet, een grote uitzondering daar gelaten als b.v. één der laatste van een vogelsoort gered kan worden. Het revalideren (= het trachten de vogel weer in de natuur terug te brengen) komt dus voort uit het medelijden met het individu. Men tracht het gewonde of zieke individu weer zijn eigen natuurlijke leven te laten leiden.

Door deze revalidatiecentra worden we overstroomd met verzoeken om de opgeknapte vogels te mogen ringen.

Aan deze verzoeken liggen de volgende wensen ten grondslag:

- a. men wil zo graag weten waar "Pietje" gebleven is.
- b. men wil aan eventuele terugmeldingen kunnen zien of de vogel het weer "gered" heeft of niet. Wordt de vogel binnen enkele dagen dood gevonden, dan is de revalidatie waarschijnlijk niet goed geweest. Wordt hij pas na vele maanden of jaren teruggevonden, dan was de revalidatie wel juist.

Het ringonderzoek van het Vogeltrekstation, een afdeling van het Instituut voor Oecologisch Onderzoek, bemoeit zich echter niet met revalidatie van vogels doch bestudeert uitsluitend gezonde, in het wild levende vogels. Uit dat oogpunt zou een absoluut verbod van het ringen van gerevalideerde vogels op zijn plaats zijn. Er zijn twee goede redenen voor aan te voeren.

- a. ons onderzoek bemoeit zich niet met gerevalideerde vogels.
- b. het verhaaltje: "Een ringer kan hen zò even ringen, dat kost verder geen enkele moeite" is volkomen onjuist, want elke terugmelding, ook van een gerevalideerde vogel, kost ons f 50.--.

Het is dan ook begrijpelijk dat we alle aanvragen van vogelasyls om hun gerevalideerde vogels te mogen ringen, afwijzen.

We weten, dat er enkele ringers zijn, die

- a) zelf vogels revalideren
- b) in beslag genomen volière vogels (justitievogels) ringen en vrij laten
- b) voor een bevriende relatie gerevalideerde vogels ringen

Voorlopig willen we dit niet verbieden mits het zich niet verder uitbreidt. De volgende richtlijn lijkt ons wenselijk:

Ring zo weinig mogelijk gerevalideerde en justitie vogels. Ons onderzoek bemoeit zich hier niet mee en ze kosten ons handen vol geld.

Wil elke ringer er bovendien aan denken dat ELKE revalidatie of justitievogel op de ringlijst aangegeven MOET worden met in de kolom bijzonderheden de opgave:

VA.... = aantal dagen, dat de vogel vastgehouden is.

Indien u dit vergeet begaat u een grove fout, want in het onderzoek wordt deze vogel dan gebruikt alsof het een normale, gezonde, in het wild levende vogel was en zo iets kan het onderzoek danig in de war sturen.

B.J. Speek

zie tekening op blz. 7

